

Table with multiple columns listing projects, locations (e.g., 11. Lavrica, 12. M. Česnik), descriptions of work (e.g., nabava snež. pluga, gradnja), and numerical values.

LJUDSKE KNJIŽNICE UTIRAJO KNJIGI POT MED LJUDMI Prešeren bi nas bil vesel

Marjana Klanjšek je igralka Mestnega gledališča Ljubljanskega, v „prostem času“ pa dela kot knjižničarka v ljudski knjižnici DPD „Kozarje“.

Letos, 5. februarja, so se v naši občini knjižničarji-volonterji s svojimi enoletnimi dosežki prvič predstavili širši javnosti: pregled svojih uspehov so podali pred polno dvorano prosvetnega doma v Horjulu. Zdržena je bila namreč počastitev Prešernovega dne, slovenskega kulturnega praznika, ki je hkrati tudi praznik knjižničarjev-volonterjev, z vsakoletnim pregledom dosežkov vseh ljudskih knjižnic v občini, ki jih vodijo nepoklicni knjižničarji-volonterji.

Na tej prireditvi ni bilo razen Prešernove slike nič, kar bi neposredno spominjalo na Prešerna, hkrati pa je bilo čutiti iz vsega in iz vseh, da smo se zbrali v počastitev njegovega genija, njegove poezije in njegovih idej z najplemenitejšim, kar zmoremo, z dokazi naše iskrene, poštene predanosti slovenski besedi, slovenski knjigi. Nismo poslušali Prešernovih verzov, poslušali pa smo verzve Iva Minattija in Toneta Kuntnerja ter mladini namenjene zgodbe Mimi Malenškove in horjulске domačinke, mladinske pisateljice Kristine Brenkove.

Po zadnjih verzih, ki so razgibali poslušalce, je predsednica komisije za ljudske knjižnice pri zvezi kulturno prosvetnih organizacij naše občine Milica Špenkova podala poročilo o delu volonterjskih ljudskih knjižnic v letu 1971.

Zvedeli smo, da je delovalo v letu 1971 v občini 11 volonterjskih knjižnic, ki so razen na Brezovici - vse pri kulturno prosvetnih društvih. Te knjižnice so v preteklem letu izposodile 21.461 knjig, nabavile pa 1.024 novih, tako da jih imajo sedaj 11.153. Seveda so med temi knjižnicami nekatere še skromne, kot na priložnost na novo ustanovljena knjižnica v Robu, nekatere pa imajo že kar lepo zalogo branja, saj premorejo že po 1.500 do 2.500 knjig. Seveda nimajo vse knjižnice enakega števila bralcev, pa tudi po številu izposojenih knjig se močno razlikujejo. Zal ni moč ne razlike vedno pripisati velikosti kraja in številu prebivalstva, marveč v veliki meri osebemu prizadevanju knjižničarja in njegovi zavzetosti za širjenje branja.

Po točkovnem sistemu posebnega pravilnika bi bile za leto 1971 vse naše volonterjske knjižnice razvrščene tako: Kozarje, Skofljica, Horjul, Dobrova, Brezovica, Notranje gorice, Brdo, Podpeč, Rob, Ig, Sentjošt, vtem ko je knjižnica v Velikih Laščah šele sedaj začela delovati, knjižnica v Polhovem Gradcu pa že drugo leto počiva, kot počiva tam tudi vsa druga kulturna dejavnost.

Ob koncu so bile podeljene nagrade trem najbolje uvrščenim knjižnicam in njih knjižničarjem. Prejeli so jih: Marjana Klanjšekova in Marija Ponikvarjeva iz knjižnice Kozarje, Tončka Gratovala iz knjižnice Skofljica, Jožica Rožmančeva in Janez Logar iz knjižnice v Horjulu. Posebno nagrado pa je prejela Terezija Pečanová iz knjižnice na Dobrovi, za velik uspeh, ki ga je dosegla v knjižnici, saj je v zadnjih dveh letih skoraj popeterila število izposojenih knjig in je z 2.588 izposojenimi knjigami v letu 1971 gledano na število prebivalcev v kraju dosegla že povprečje poklicnih knjižnic. Isto bi seveda lahko rekli tudi za knjižnice v Kozarju, na Skofljici in v Horjulu.

V letošnjem mednarodnem letu knjige, ki ga je razglasila UNESCO, upravičeno pričakujemo, da bodo tudi naše volonterjske knjižnice storile vse, da bi bil uspeh kar največji. Posebno lepo bi bilo, če bi se še bolj razmahnile knjižnice v Podpeči, na Igu, v Notranjih goricah, na Brezovici in na Brdu. Posebej pa bi prispevali k plemenitemu namenu mednarodnega leta knjige, če bi uspešno zaživela knjižnica v Velikih Laščah in se obudila knjižnica v Polhovem Gradcu, kjer je 2.289 prebivalcev te krajevne skupnosti ostalo brez knjižnice, čeprav jo imajo, a žal - zaprto.

Mogoče bi knjige lahko prodrle še kam, kjer so doslej brez njih, verjetno bi bilo prav, da bi jih prebrali še več, prav gotovo pa bi bila tudi na področju ljudskega knjižničarstva še izrečena zadnja beseda, kot tudi nikoli ne bo.

B. MAKOVEC

Več skrbi in pomoči ostarelim občanom

Občinska konferenca SZDL je na pobudo koordinacijskega odbora za pomoč ostarelim in osamelim osebam (ta odbor deluje pri njenem izvršnem odboru) pripravila širše posvetovanje, ki so se ga udeležili skoraj vsi predsedniki krajevnih organizacij SZDL in sicer o problematiki ostarelih in osamelih občanom.

Problematika ostarelih in osamelih oseb je v naši občini dokaj pereča. Še toliko bolj, ker iz leta v leto narašča število občancev, starejših nad 70 let. Vzpostavljanje s tem seveda raste tudi število socialnih problemov starih in osamelih. Morda najbolj zaskrbljujoče sodi prav vprašanje ostarelih in osamelih kmetov, ki - čeprav posedujejo zemljo - vse bolj postajajo socialni problem. Zaradi starosti in boleznih ne morejo namreč več obdelovati zemlje in se tako komaj preživljajo. Čeprav je občinska skupščina prav do teh pokazala polno razumevanja (odpis davkov, finančna pomoč in plačevanje prispevkov za zdravstveno zavarovanje, družbena pomoč in po-

je bilo na posvetovanju še posebej poudarjeno, da je treba ustvariti te neposredne stike z vsemi, ki so ostareli in osamelji, da bodo le-ti dobili občutek, da na stara leta niso osamljeni in da družba visoko ceni njihovo minulo delo, zato naj tudi v vsakodnevnem življenju pokažemo, da smo humanisti tudi v resnici in ne samo v besedah in frazah. Udeleženci posvetovanja so ostro obsodili tiste najbližje sorodnike ostarelih in osamelih - predvsem njihove otroke - ki so povsem pozabili na svoje starše. Zalosten je pač podatek, da kar 55,1 % ostarelih, bolnih in osamelih staršev ne prejema nikakršnih pomoči od svojih otrok, čeprav bi bili le-ti v polni meri sposobni tudi materialno skrbeti za svoje starše.

Eden od udeležencev je celo predlagal, naj bi v glasilu „Naša komuna“ objavili take primere. Morda se bodo potem dobro situirani otroci le zamislili, da ne delajo prav in jih bo morda celo ščam, da so povsem izgubili človeški čut do starih

in onemoglih in celo do svojih mater in očetov.

Poudarili so, da je reševanje te problematike dolžnost vse naše družbe, če se hočemo res imenovati socialistična in humana družba. Že mnogi dosednji primeri, ko razni dejavniki sodelujejo pri tej skrbi in pomoči, kažejo, da se da mnogo storiti na tem področju, tudi izven občinskega proračuna.

Po obširni in res tehtni razpravi so bili na tem posvetovanju soglasno sprejeti naslednji sklepi, ki naj pripomorejo, da bo naša skrb za stare in onemogle občane še učinkovitejša:

- vse krajevne organizacije SZDL naj vključijo v svoje delovne programe tudi vprašanje organizirane skrbi za ostarele in osamele občane na njihovem območju, oz. na območju krajevnih skupnosti;
- vse krajevne organizacije SZDL naj najtesneje sodelujejo s krajevnimi skupnostmi, z Rdečim križem, z organizacijo ZZB NOV, s šolami in mladinsko organizacijo, z zdravstveno in socialno službo ter z drugimi družbeno-političnimi organizacijami na terenu pri ustvaritvi in vodenju evidenc o vseh nad 70 let starih občanih in o mlajših bolnih občanih, ki so potrebni kakršnekoli pomoči.
- posebno pozornost je treba posvetiti varstvu osamelih in onemoglih oseb na njihovih domovih, predvsem s primerno nego in oskrbo. V domove počitka naj se pošiljajo le tisti stari in onemogli občani, pri katerih oskrba in nega zaradi objektivnih vzrokov na domu ni mogoča.
- organizirati je treba sistemsko sosedsko pomoč, povezano z neposrednimi obiski na domovih starih in osamelih. V sosedsko pomoč je treba predvsem zajeti delavce RK, mladino, sosedo ob najtesnejšem sodelovanju s patronažno službo, ki naj bi - kjer so dani pogoji - opravljala svojo dejavnost morda pa več krajevnih skupnosti; mimo navedenih oblik pomoči naj krajevne organizacije SZDL v sodelovanju z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami in mladino občansko prirejajo danja za ostarelimi in osamelimi občani, pri čemer naj še posebno v okviru danih možnosti počastijo njihove življenjske in druge priložnosti (rojstni dan, visoke obletnice, roke, novo leto, dan žena 8. maja in podobno);
- v tisti krajevni skupnosti, kjer še ne delajo socialne komisije, naj ba le-te čimprej ustanovijo. Naj obvezno delo tudi predstavniki krajevne organizacije SZDL;
- SZDL naj skupaj z vsemi drugimi navedenimi dejavniki prireduje ustrezal pri nudenju pomoči za ostarelih in osamelih ljudi na vseh vseh domovih (ali financiranje krajevnih skupnosti ali preko države za socialno delo). Svoje mnenje o delu tega financiranja je treba oddati čimprej zavodu za socialno delo občine Ljubljana Vič-Rudnik.

Sklenjeno je bilo, da se vsi sklepi seznanijo vse krajevne organizacije SZDL, ki naj tudi občane opozorijo, kako jih uresničujemo vsakodnevno življenju.

